

[Dorte Bennedsen]

de os over, at også den, der ager med stude, kommer frem. Jeg vil gerne takke ministeren for, at han nu har foreslået loven ændret på dette punkt.

Jeg vil godt spørge ministeren, om regeringen agter også at få ratificeret sprogkonventionen. Det virker nemlig mere end mærkværdigt, når man ser på åbningstalens liste over lovforslag og forslag til folketingsbeslutning, at den ikke indeholder noget forslag til ratificering. Det har vakt overordentlig megen forundring i de øvrige nordiske lande, at Danmark har været så langsommelig i denne sag, og det vil blive endnu mere uforståeligt, hvis vi ikke ratificerer, når vores lovmæssige forudsætninger nu bliver bragt i orden. Derfor vil jeg gerne bede ministeren om at oplyse, hvad årsagen er til, at et forslag om ratificering af sprogkonventionen ikke står på regeringens lovlister. Hvis det skulle skyldes, at man gerne vil afvente dette lovforslags vedtagelse, vil jeg godt på baggrund af, at så vidt jeg kunne høre, samtlige ordførere var positive over for ændring af retsplejelovens § 149, bede ministeren seriøst overveje, om ikke denne ændring kunne foretages særskilt, således at man kunne nå en ratificering allerede i indeværende samling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg deler den glæde, som flere har givet udtryk for over, at vi om dette lovforslag skulle have en fredelig debat. Nu synes jeg jo gennemgående, at vi har fredelige debatter, måske med færdigsdebatter som klare undtagelser; bortset herfra synes jeg egentlig, det plejer at gå ret fredeligt; det gjaldt også den forrige sag. Der blev jo sagt alt det, man ventede, og det kan da i sig selv være noget frødeligt.

Hensigten med lovforslaget er at aflaste retterne, hvor det er muligt, for at få hurtigere retsforhandling her i landet. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at det trækker fra med hensyn til retssikkerheden, hvis sagen varer for længe, hvis man ikke kan få afgjort sin sag. Vi har her navnlig fokuseret på vor øverste domstol, højesteret, også med henblik på så at sige at rense højesteret for sager, der må forekomme relativt banale, selv om de kan have betydning for den enkelte. Hensigten må være, at i højesteret skal man samle større sager, principielle sager, mens det, der

har mindre betydning, ikke bør behandles af højesteret.

Med den ventetid, der er i højesteret, skal vi jo passe på, at vi ikke ender med at stå over for udvidelser af højesteret, som vi egentlig ikke tror at mange bryder sig om. Højesteret skal være en enhed med et ikke for stort antal dommere, og hvis man ønsker det, må man gøre nogle forsøg på at undgå, at højesteret bliver overbebyrdet med sager.

Det samme synspunkt gælder de andre retter, og nogle af de øvrige forslag har også dette formål. Fru Birgith Mogensen betegnede i den henseende forslagene her – og vel lovforslaget i det hele taget – som udtryk for sund fornuft. Sådan vil jeg også gerne se på det, og jeg har også tiltro til, at retsudvalget vil se sådan på det.

Der blev stillet spørgsmål vedrørende den besparelse, man kan forvente i forbindelse med ændringen af bestemmelsen om fri proces i ægteskabsager. Hensigten er navnlig at anvende de midler, der kan blive tale om, til retshjælpen, som vi gerne vil videreudbygge. Jeg mener, at det er tiltrængt, og at der ikke i dag ydes de dårligt stillede hjælp i så stort et omfang, som man bør kunne i form af en retshjælp.

Så vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at det da godt kan tages som udtryk for beskedenhed, vi kan måske også sige respekt for folketinget, for jeg tror ikke, at formanden bryder sig om, at vi gør overskrifterne større, end vi har gjort dem med dette lovforslag. Derfor kommer det lille ord »m.v.« altså ind.

Også den anden del af fru Dorte Bennedsens bemærkning, dette, at vi ikke i lovkatologet har ratifikationen, kan begrundes i hensyn til folketinget, for det er ganske rigtigt, at vi må have afgjort spørgsmålet først.

Til gengæld er der ikke andre lovændringer, som skal gennemføres, før vi kan ratificere den nordiske sprogkonvention. Så i det øjeblik, man har taget stilling til sagen i folketinget, går vi meget gerne i gang med at få ratifikationen gennemført her i folketinget. Island har heller ikke gennemført ratifikationen endnu, men de øvrige nordiske lande har. Det er rigtigt, at der har været lidt for lang ventetid; der har også været en vis utålmodighed, og det har vi altså gerne villet imødekomme ved at fremsætte dette forslag,